

บทที่ 3

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอผลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการรับรู้สาเหตุเข้าสู่ตนเองของกลุ่มต่างๆ

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยิม เลขคณิตของคะแนนการรับรู้สาเหตุเข้าสู่ตนเองในสถานการณ์สมมุติของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยการทดสอบค่าที

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ ผู้วิจัยขอใช้สัญลักษณ์แทนความหมายต่าง ๆ ดังนี้

N	คือ	จำนวนผู้ตอบที่ใช้วิเคราะห์
n_i	คือ	จำนวนผู้ตอบในกลุ่ม i
\bar{X}	คือ	ค่ามัธยิมเลขคณิต
S. D.	คือ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	คือ	ค่าทดสอบที่ (t-test) ของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน
t_c	คือ	ค่าทดสอบที่ ที่ปรับระดับนัยสำคัญเมื่อข้อมูลของกลุ่มเปรียบเทียบ มีลักษณะเป็นวิวิหพันธ์ของความแปรปรวน

ต่อไปนี้เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 5 จำนวนตัวอย่างที่คาดหวัง และจำนวนตัวอย่างที่ได้จริง จำแนกตาม
โรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนตัวอย่างที่คาดหวัง	จำนวนตัวอย่างที่เก็บได้จริง
ราชวินิตมัธยม	100	82
เทพศิรินทร์	100	73
สันติราษฎร์วิทยาลัย	100	61
วชิรธรรมลาซิท	100	75
สตรีวิทยา 2	100	87
ทวีวัฒนา	100	45
บางมควิทยา	100	70
ปัญญาวรคุณ	100	94
รวม	800	587

จากตารางที่ 5 แสดงว่า โรงเรียนที่เก็บแบบสอบถามได้มากที่สุดคือ
โรงเรียนปัญญาวรคุณ ส่วนโรงเรียนที่เก็บได้น้อยที่สุดคือโรงเรียนทวีวัฒนา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการรับรู้สาเหตุเข้าสู่ตนเองของกลุ่มต่าง ๆ

ตารางที่ 6 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนการรับรู้สาเหตุเข้าสู่ตนเอง เป็นรายข้อจำแนกตามกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่ม	ข้อกระทง							
	1	2	3	4	5	6	7	8
สูง - บวก	65.98	55.00	51.43	44.57	66.47	53.13	61.26	56.00
ต่ำ - บวก	60.75	57.60	44.97	44.11	61.92	44.00	62.53	54.95
สูง - ลบ	59.44	50.00	69.71	41.50	51.83	75.60	62.13	52.88
ต่ำ - ลบ	43.10	40.67	69.24	39.49	51.63	72.53	53.54	51.01

จากตารางที่ 6 แสดงว่า กลุ่มที่มีการตระหนักในตนเองสูงมีการรับรู้สาเหตุของสถานการณ์สมมุติทางบวกและทางลบเข้าสู่ตนเองมากกว่ากลุ่มที่มีการตระหนักในตนเองต่ำทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2 และ ข้อ 7 สำหรับผลกระทบบวก และ ข้อ 1 สำหรับผลกระทบลบ ซึ่งค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้สาเหตุของกลุ่มที่มีการตระหนักในตนเองต่ำมีทิศทางเข้าสู่ตนเองมากกว่ากลุ่มที่มีการตระหนักในตนเองสูง อย่างไรก็ตามความแตกต่างนี้มีค่าเพียงเล็กน้อยและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 7 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการรับรู้สาเหตุเขาสูตนเอง จำแนกตามตัวแปรการตระหนักในตนเองและตัวแปรลักษณะของผลกระทบ

การตระหนัก ในตนเอง	ลักษณะผลกระทบ				รวม	
	บวก		ลบ		\bar{X}	S.D.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
สูง	56.57 (95)	10.12	52.88 (80)	9.92	54.88 (175)	10.17
ต่ำ	53.90 (73)	6.47	51.13 (79)	8.75	52.46 (152)	7.84
รวม	55.41 (168)	8.80	52.01 (159)	9.37	-	-

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ คือ จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบความแตกต่างของคามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการรับรู้สาเหตุเข้าสู่ตนเองในสถานการณ์สมมุติของกลุ่มตัวอย่าง ทว่ยการทดสอบค่าที

ตารางที่ 8 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการรับรู้สาเหตุเข้าสู่ตนเองระหว่างผลกรรรมบวกและผลกรรรมลบ ในกลุ่มที่ตระหนักในตนเองสูง

ลักษณะผลกรรรม	n	การตระหนักในตนเองสูง		t
		\bar{X}	S. D.	
บวก	95	56.57	10.12	2.42*
ลบ	80	52.88	9.92	

*p ≤ .05

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ในกลุ่มที่มีการตระหนักในตนเองสูง ผู้ที่ได้รับผลกรรรมบวก รับรู้สาเหตุเข้าสู่ตนเองมากกว่าผู้ที่ได้รับผลกรรรมลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการ
รับรู้สาเหตุเข้าสู่ตนเองระหว่างนอกรรรมบวกและนอกรรรมลบ ในกลุ่มที่
ตระหนักในตนเองต่ำ

ลักษณะนอกรรรม	n	การตระหนักในตนเองต่ำ		t
		\bar{X}	S. D.	
บวก	73	53.90	6.47	<u>2.23*</u>
ลบ	79	51.13	8.76	

*p \leq .05

จากตารางที่ 9 แสดงว่า ในกลุ่มที่มีการตระหนักในตนเองต่ำ ผู้ที่ได้รับ
นอกรรรมบวก รับรู้สาเหตุเข้าสู่ตนเองมากกว่าผู้ที่ได้รับนอกรรรมลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของควมมีชนิดพิเศษของคะแนน การรับรู้สาเหตุเข้าสู่ตนเองระหว่างกลุ่มที่ตระหนักในตนเองสูงและ กลุ่มที่ตระหนักในตนเองต่ำ

การตระหนักในตนเอง	n	การรับรู้สาเหตุเข้าสู่ตนเอง		t
		\bar{X}	S. D.	
ต่ำ	152	52.46	7.04	-2.43*
สูง	175	54.88	10.17	

จากตารางที่ 10 แสดงว่า กลุ่มที่มีการตระหนักในตนเองสูงรับรู้สาเหตุ เข้าสู่ตนเองมากกว่ากลุ่มที่มีการตระหนักในตนเองต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05